

ԿԱՐԳ ԽՆԴՐՈՑ

Նախորդ Տնօ. ժող. հաշիւի Տեղեկագիրը
Ներկայ Տնօրէն ժողովի Տեղեկագիր
Դիւանի և Տնօ. ժող. Ընտրութիւնք —
26 օգոստ. 1875 Ատենայան Դիւանի
Ի Կ. Պօլիս Ս. Ընկերութ. վանայ
Յովհ. Տէր Մանուկեան

ԲՈՒՍԱՐԱՆԱԿԱՆ

Ա.

ԲԱՆԻ հիսաքանչ է բնութեան գործի.
Ճշմարիտ, բնութիւնը չ'է տեսած,
աշխարհը չ'է ճանաչած, երջանկութեան
ախորժ ճաշակը չ'է ունեցած, վերաց-
ման դիւթական ածուք յինքն չ'է բզ-
գացած, երկինք, երկիրը, արարիչն
և նոյն իսկ ինքզինքն չ'է տեսած և չ'է
վայելած մարդն՝ այն ոսկեզօծ և մոգ ա-
կան հրապոյրին մէջ, որ կենաց վշտին
դեղձնալին է և նպատակներու կայա-
նը։ Այո՛, չ'է ապրած, կ'ստեմ, այն
հէգ մարդը, որ մօրն արգանդէն քը-
նէած իջաւ, աչքերը լուսոյ չ'ի բացաւ,
և չ'ի մտաւ, մի նուագ, բնութեան
խորը և չ'ի տեսաւ զայն իւր անխա-
ղախ և իսկական պատկերին մէջ, իւր
օրէններուն, իւր շարժումներուն և
իւր գործերուն մէջ՝ այնպէս կենդանի
և լայնարձակ և բերահրաշ, ինչպէս
որ էր և է և պիտի լինի։

Բնութիւնը բուն բնութեան ար-
գանդը կարելի է նշմարել և նա ոչ թէ
իւր մակերևութին վրայ, այլ իւր ան
դժնդոց մէջ կը կենդանանայ, կը փայ-
լի և կը վաւմանայ և երբ նորա այս
ներքին հայելոյն մէջ նայի մարդ,
բուն մարդը կը տեսնէ և այն ատեն
«զմայլելին» երևան կը գայ իւր ոսկե-
զի նկարովը։

Հիւսիս, իւր մի հակառակորդ եպիս-
կոպոսին պատասխանելու ատեն, իրա-
ւամբ ասած է—Տիեզերքն ալ մարդու
նման, կարող է ասել «էս»։

Բնութիւնը իւր կեդրէն վրայ զըն-
նելը՝ զանի չ'ի տեսնել է, մի անհուն
տեսարան կարկատուն, պատառուն և
թերթափանց վարագուրի մի ետեւէն
դիտել է, ճշմարտութիւնն ու մեծ էա-
կը վիճի յատակը իջնցնելով քննել է։
Երանի՛ անոր որ կը կարգայ։

Մարդ որ չ'ի կարգաց, մարդ որ չ'ի
գիտցաւ թէ բնութիւնը կեանք ունի,
հոգի ունի, շարժում ունի, հուր ու-
նի շունչ ունի, օրէն, կարգ և պաշ-
տօնեայ ունի, կը ծերի, կը թաքմա-
նայ, կը ծնի և կը վերածնի, և այս ա-
մենը մի խիստ բարեկարգ, անյեղի
և յարաշարժ գրութեան ներքեւ, ո՛հ,
քանիօն եղկելի է ապաքէն։

Բ.

Տեսէ՛ք, այն փոքրիկ ծաղիկը, դաշ-
տի կամ պարտիկի մի անկիւնը, ժայռի
կամ թփի մի տակովը հեղիկ ու լռիկ,
ո՛հ, քանի՛ առաւել հիանալի է իւր
ներքնոյն մէջ, որքան զուարճալի՝ իւր
արտաքին վրայ։ Կը յուսալիք որ
մարդուն հետ մրցելու կը բաւէ նա։

Անի կը շնչէ, կը քրտնի, կը հեւայ,
կը ժպտի, կը տրտմի, վիշտ ունի,
խիղճ ունի, վերք ունի, սէր ունի,
ազգ ունի, ընտանիք ունի, ծնող ու-
նի, զաւակ ունի, հայրենիք ունի,
վան զի ւերական գործի և գործարան
ունի, և իրեն յատուկ երկիրը, երկի-
նը և կլիման ունի։

Ո՛հ, զարմանալի չէ՞ միթէ այն սի-
րուն նարկիսը, մինչդեռ գետոյն եզրը
սիրավառ կը ժպտէր բնութեան երե-
սին, արևուն շունչ կը տար և ջրի սա-

հանքէն ոգի կ'առնոյր, ահա յանկարծ
կ'տխրի, կը սմբի, կը հաւքէ ինքզինք
և իր գոցուի դառնութեամբ երբ սև
ամպեր ու խռովայոյզ միջիկներ յա-
ռաջ կը գան արևմուտէն։

Ո՛հ, ո՛ր անմեղելի մեծին խորհրդա-
ւոր թափաբարեմը, զքեզ պարփակող
անբաւ լուսութեան ծոցը քանի՛ զար-
մանալի, քանի՛ զմայլելի և վսեմ ներ-
կայացումներ կը տաւ։

Այո՛, մարդ որ չ'ի տեսաւ զայս,
մարդ որ պահ մի կանգ չառաւ այդ
վշտահար ծաղիկին առջև, չ'ի դիտեց
զանի մացառին մէջ վիշտերէն կամ կա-
թոգին հրճուումներէն գրաւուած, չ'ի
թափանցեց նորա կեանքի ներքին
գործեր, չ'ի զգաց սէրը, ընտանին, րն-
կերը և հայրենին, այլ լոկ մատակ առ-
իւծին ետեւէն պնդեցաւ և ճարակը
ճանչեց, աննպատակ իբրու հով ո՛հ,
ասէ՛ք, միթէ ապրեցաւ ոչ ոք հեգ
արարած։

Գ.

Երազիկը, ծառը, եղեգը, արմաւը,
գիհին, ալոճենին և ձիթենին, այն՝ որ
վճիտ առուակին մի գեղածիծաղ ափ-
նը գեփիւռէն կը տարուբերի և այն՝
որ վայրի հովտին մէջ փոթորիկներով
կը կոծի, այն՝ որ կղզիին մէջ ծովային
գոլորշիներով կը չընկալատի, և այն՝ որ
ովասիսի մի մէջ անապատական տա-
պերով կը ջեռնու, թէ և փոքրամասն
տարբերութեամբ, այլ հաւասարապէս
զուրկ չեն այն էական պայմաններէն,
որք սերական պահպանութեան և աճ-
ման կը ծառայեն, բուսական ընտանի-
քը կը պատրաստեն. գոյնը և ներկը կը
հրաշակերտեն, գունաւորը կ'արտա-
բերեն, տերեւը զատ, ծաղիկը զատ,
պտուղը զատ և հունտը զատ կը ձև-
ակերպեն. միով բանիւ, սերական
աճումը իւրենց մէջ աննուագ բար-
գաւաճելու, իրենց մեծ մշակին փառ-
քը խաւարէն մերկացնելու, իրենց
պարտիզական քերտը վճարելու և
հրապոյրն ու հիանալին հոգիներու մէջ
մարմնաւորելու բոլոր գործարան և ոյժ
ունին։

Բոյսերը սերմ ունին, ձու ունին, ա-
րանդամ և իրանդամ ունին, միայն սա
տարբերութեամբ որ զանոնք միեւնոյն
անձին՝ բունին կամ ցողունին՝ միեւնոյն
ծաղիկն կամ ծիրին մէջ ունին, հակա-
ռակ այն դրութեան, որ կերակայ կեն-
դանեաց վրայ։

Ա՛ն վարդը, կամ մի այլ ծաղիկ, յո-
րա կեդրոնէն սկսելով գնա՝ մինչև չըր-
ջապատը նրբաղնին հայեցողութեամբ,
և ահա, նախ պիտի տեսնես պաստե-
շանման մի նիւթ, իրական գործին է
նա, քիչ մի յառաջ գնա՝ և ահա այդ
գործիին շուրջը մի փոշեման նիւթ
պիտի նշմարես, որք՝ միմեանց նման մի
քանի կամ մի գործիներու մէջ կը պար-
փակին, ահա այս գործիները կամ գոր-
ծին արանդամն է և այդ փոշին այն
սկզբունքը, այն նիւթը կամ այն փոք-
րիկ ունտը, որմէ բուսական ահագին
ազգը կը բղխի։

Այս երկու գործիները արտաքուստ
ծրարուած կը լինին մի նուրբ թաղան-
թի մէջ։

Այդ թաղանթ երբեմն երկխաւ կը
լինի, որոց ներքինը այն գունաւոր
խաւն է, որով ծաղկունք, այլ և այլ
ներկերու տակ տեսնուելով իրաւունք
ունեցած են ամենուն զմայլանացը ար-
ժանանալու, կոյսին ոսկեթել խոպո-
պին, յաղթողին վեհ ճակատը և մու-
ղային քնարը զարդարելու, իսկ ար-
տաքինը կանաչ գոյնի ծրարն է։

Ո՛հ, քանի՛ զարմանալի է որ այս
երկու խաւերուն մէջ որք հազիւ կը
թուին թէ մի խաւ ծաղկի մը տերեւի-
կը կամ մոմնիկն է, տակաւին կարճ-
նան իրենց մէջ կրել խել մի այլ գոր-
ծիներ և նիւթ, որոց իւրաքանչիւրն
իւրեանց կարեւորութիւնը, իւրեանց
գոռժը և իւրեանց պաշտօնը ունին։

Հոն կան, ասացինք, ուրիշ խել մի
գործիներ, ասոնք նեկտարական գոր-
ծին կամ խորիւխոյին նիւթը, շինել
և պատրաստելու կարեւոր գործը կը
վարեն։

Սակայն այս ամէնը մի ծաղկի կամ
բուսական մի մանիկի վրայ. ինչպէս
վերևը ասացինք, հակառակ կենդան-
եաց սերային գործարանական դրու-
թեան։

«Կենդանի» բառն արտասանեցինք
և մեր միտ, ինկա՛ որ ասոնք թէ
բոյսերը անկենդան չեն։

Հռչակաւորն կ'որի գտաւ և հաս-
տատեց թէ բուսական սերմերը կազ-
մող հիւլէական էակները, արական
սերմնորդներու պէս, կենդանական
շարժում ունին և հետեւապէս նոքա
կենդանի էակներ են, թէ և մեծն Պը-
րիւնի կը հերքէ ասելով թէ «անի մի
բուսական յատուկ գիւտ չէ, այլ սա
ընդհանուր առածին կը պատկանի թէ
որ և է մարմնոյ մի, յետին նուրբ մաս-
նիկը շարժելու բնական տրամադրու-
թիւնը ունի»։

Սակայն թէ կ'ախլը պաշտպանենք
և թէ, Պրիւնի, մեր կարծիքին մէջ
խաբուած չպիտի լինինք, երբ կրնանք
ցոյց տալ թէ բուսականք կը շնչեն և
կարտաշնչեն, կը քրնին և կը ծծեն,
կը զուգորդին և կ'ահին, միմիայն, ի-
րաւամբ, բուսարաններ համայնական
հաւանութեամբ ընդունած են թէ
«նոքա զգացում է և կամայական շար-
ժում է զուրկ են»։

Կրօնիչ «կենդանութիւնը» կը մասնա-
ւորէ բուսականաց մէջ, Պրիւնի կ'ըն-
դարձակէ և կ'ընդհանրացնէ բոլոր
տիեզերական նիւթոց համար, բայց
այդ ամէնը հիւլէից մէջ։

Ասի կը նշանակէ—այն որ անկենդան
է իւր ամբողջին մէջ, կենդանի է իւր
հիւլէներուն մէջ։

Հոս, ուր տրամախոհութիւնը կրնայ
զայթակղիլ և բողբ բառնալ, հարկ
է յաւելուլ թէ ընդհանուր հիւլէից
շարժումը արդեօք կենդանական է,
արդեօք կեդրոնաձիգ զօրութեան մի
արգասին է, արդեօք ելեկտրական
կամ մագնիսական մի ձգտում կամ
մղում կայ։ Բայց որովհետեւ, զասոնք
քննելով, բուն խնդրոյն սահմանէն շատ
դուրս կ'իջնանք, անի բնագիտութեան
և բնական ողջոյն օրինաց դաստատու-
ներուն թողուլ և հոն պարոն Պրիւնի
բանին բուն ոգին ըմբռնել հօրկ է։

Ուրեմն կը ձգենք այդ սխալական
երկարաձիգ ուղեորութիւն և դառ-
նամք մեր բանին թէ բուսականք կը
ծնին, կ'աճին և կը մեռնին, ունենա-
լով բոլոր այն գործին ու գործարան
որ սոյն եռակի գործողութեան յա-
տուկ են։

Բոյսն ալ ունի իւր մորթն ու մարմինը
Բոյսի մի մորթը իւր կեղեւն է, մար-
մինը բուն փայտը. և այս երկուքը
կրկին, մարդկային մորթին ու մարմ-
նոյն նման, իրենց բաժանումն ունին։

Կեղեւը հրեք խաւէ կը բաղկանայ,
որոց առաջինը նուրբ փառ մ'է, երկ-
րորդը նորա ներքեւ, այն խաւն է, որ
մասնաւոր ծառոց շրարութեան և
խոնաւի առաւելութեան ատեն, կա-
նաչ գոյն կը ցուցնէ։

Բապիւսին իշին գօնուումը օլան գա-
նաբէլերին, կիւեա պիր կիւնահ տըր
կիպի, վէ կիւեա պուռտան երեզ սէնէ
էվվէլքի վագըթլարտա եաշաեօրուզ
կիպի, գալտըրլմասընը, վէ եալընըզ
գաւիթտէ պուռտմասընը էմր իտէն
բաթրիգխանէ տիր. վէ պու կիւնլէր-
տէ եա Պալատ վէ եախօտ Գարակիւմ
ըիւք մէքթէպինտէ, վապուրական
նամ եէնի պիր ուխուվվէթին, բազար
կիւնլէրի թօրլանարագ օգուեուպ
տէրս վիրմէքլիկինի եասագ իթմէք-
լիկէ գատար ճէսարէթ իտէն բաթ-
րիգխանէ տիր, ֆագաթ, Գալաթա
քիլիսէսինտէ, օճագ աղալարընըն
կիւնտէ սէքիզ եէրաէ մէճլիս գուր-
մալարընա, վէ կէրէք բաթրիգխանէ-
յի, վէ կէրէք թէքմիլ միլլէթի բար-
մագլարը իւզէրինէ ալմալարընա, էգ-
ճան ու տիլ վէ քէմալի մէմուռնիյէթ-
լէ, վէ պու չէյէ Գարշը օլանլարըմը-
զա խաստէթէն զըտտ օլմագ իշին միւ-
սատտէ իտէն տախի բաթրիգխանէ
տիր, վէ զայրիհիւմ վէ զայրիհիւմ։

Արշալոյստա օգուռտուղունա կէօրէ,
բաթրիգխանէ հէնուզ իլվիրին նի-
դամըզ էմրի ինթիխապը մատտէսինի
թէսվիյէ իյլէմէտիկինտէն, էհալի հիւ-
քիւմէթի մահէլլիյէյէ միւրաճաթ-
ու պիր մուվագգաթ մէճլիս թէքիլ
և թայեյինիէ տայիր ըուխաթ թահ-
սիլ իտէնէք, վէ պու եօլ իլէ մէսալի-
հի միլլէթի թէսվիյէյէ միւսարաթա
մէճպուր օլմագ իմիլ։

Հայ հայ, էն տօղրուսու վէ էն սէ-
լամէթ թարիգ պու տուր, մատամ քի
Բաթրիգխանէ իտարէյէ միւզթէտիր
տէյիլ տիր. զէվալլը էհալի էոյլէ եըլ-
լարճա պէքլէյէէք, վէ պիր պիրինէ
գարշը ատալվէթ թօհուսու սէսլէյէ-
րէք խարապ օլմագ տան իսէ, հիւքիւ-
մէթէ միւրաճաթաթլա քէնտի պաշընը
քէնտիսի թարամալը տըր իմա, պու
հալ կիւեա Սահմանդրութիւնա մու-
ղայիր իմիլ. էոյլէ պու լագըրտըլար ի-
լէ վագըթ կէչիլմէնին վագթը կէչիլ
տիր. Սահմանդրութիւն տէնիլէն չէ-
յին իսմի վարտըր, վէ Գալաթա օճա-
լընա պիր սէրմայէ օլմուշ տուր, եօգ-
սա նէ ճիսմի վարտըր, վէ նէտէ իհրա-
սը միւմքին տիր, չիւնքի նէ իտուկի
պէլլիսիլ պիր չէյ տիր, վէ իլթէ մէյ-
վէսիտէ մէյտանտա կէօյիլմէքտէ
տիր, պիքճէ եալընըզ իքի մէյվէսի
վար տըր, պիրինճիսի Գալա՛ա օճալը-
նըն պատիի հաւաթը վէ իհասսը վէ
պագասը օլմագտատըր, վէ իքինճիսի
տախի, պիր թագըմ պիր պիրինէ գար-
շը լագըրտը սէոյլէմէք վէ նութգ օ-
գումագ իսթէյէն, վէ պուռուշա իֆ-
թիխար իյլէյէն ատամլար, պէշ սէնէ-
տէն պէրու Գալաթա քիլիսէսինտէ
թօրլանարագ, արզուլէրինի իճրա իթ-
մէքտէ տիրէլ։

Ագապեան վէ փանոսեան վարժա-
րանլարըմըզ ուֆաճըք թաթիլլէրի
պիժէրէք տէրսլէրէ պաշլանըմըզ օլ-
տուղունտան, հէնուզ կէլմէմիշ օլան
շակիրտան աթալարընն մալիւսու օլ-
մագ իւզըրէ իսթար իտէրիլ։

ԱՁԳ.

Վանայ Սանդիտեան ընկերութեան
Ընդհ. ժողովը պիտի գումարի յառա.
ջիկայ կիւրակէ որ է 31 օգոստոսի
Ծէրիֆ փաշախան. Ուստի կը խնդրուի
որ համայն ընկերք ներկայ գտնուիլ
բարեհաճին։

Երրորդը, որ նախորդ երկու խա-
ւերուն տակն է, բուն ինքը կեղևն է,
որ մաղերակաւոր նեարդերէ ձևացած
է :

Այսպէս երեք խաւ է նաև բուն փայ-
տային մասը, որոյ երրորդ և ամենէն
նեղին մասը ծառածուծն է, որ բու-
նին՝ արմատէն ելած կէտէն սկսելով
կեղևարի մինչև ոտայ յետին ծայրը
և ասի, ամէն կողմէն, հօրիզոնական
ճանաչային գծերով հազորդակցու-
թիւն ունի մինչև կեղևի երկրորդ խա-
ւին հետ :

Այսպէս յորդանանները բունաւոր
նեղէն կը տարբերին կազմութեամբ,
սակայն իրենց սնունդը ճարել ու հայ-
թայթելու չափ միջոցէ զուրկ չեն և
ունին իրենց գործարաններ :

Բոյսերն իրենց սնունդն իւրեանց
կանաչ մասերով կ'ընդունին, հողին
մէջէն արմատական ծիւրերուն ծայրը
եղող սպիւզային մասերով : Իօդին մէ-
ջէն տերևներով և այլ մասերով կը ձը-
ծեն ոյն ամէն սննդական սարքերը,
որոց պէտք ունին :

Դ.

Բուսոց առաջին սնունդը ամիսային
ոգին է : զոր կրնան գտնալ և առնուլ
օդէն, ջրէն և աղբէն :

Երկրորդն է բուսկային ոգին, որ
կը գտնուի կենդանեաց նեխած գիւ-
կանց հոտին և օդոյն մէջ :

Երրորդն է թթուածին ոգին, որ
ջուրէն, օդէն և ամիսային ոգէն կը
զտէ :

Չորրորդական են հանքային, հողա-
յին և աղային նիւթեր, զորս կը ձը-
ծեն ջրի միջոցաւ :

Բուսականը իրենց այդ երեակ սը-
նունդական տարրը ոչ թէ օտար մար-
միններէ գտնելով ու գտնելով կ'առ-
նուն, ոչ, այլ նոյն առն կը ձծեն,
սակայն, յետոյ արեւու ջերմութեան
տակ ինտելլ, աւելցող թթուածինը,
որ ջրածնի հետ ջրային վիճակի մէջ
ծնած էր, կը ապա գարս արտաշնչու-
թեամբ և որ ամիսային ծծած էր
սփայլին ոգին պահելէ յետոյ, թըթ-
ուածին ոգին կ'արձակէ, և այլը սո-
յին սակի :

Ի վերայ այսր ամենայնի, պէտք չէ
հասկնալ թէ բուսականը ամիսայինը,
բորակածինը և ուրիշ իրենց կենսա-
տունքն, անգամ մի, ձծնէ յետոյ
բնաւ և ոչ մի մաս չ'են արտաբերէր ոչ
ջերի և ոչ ինչի աղղ եղութեան տակ :

Բոյսերը, իրենց բուսարուան առ հո-
սարակ յիշեկ մասնակի կը հաւքեն
և նոյն մասնակի գործ կ'արտաբեր-
են զանոնք, որք իրենց սնունդին
յատուկ չեն : Այլ, ընդհանրակց զի-
շերները, մասնաւոր չուք տեղ մեծ-
ցող բոյսերն, ձծնածին և բորակածին
ոգիներ ալ գործ կ'արտաշնչեն եւ
թթուածին կ'առնուն :

Ահա թէ ինչ օրոտեալաւ բովանդ-
կեց պատուիրեն յիշեցել և չի գտնուիլ
այն սննդիկն մէջ՝ որ բոյս կայ : մա-
նաւանդ մասը չի գտնուիլ այն վայրին,
ուր չորցած կամ հիւսկեղ բոյս կայ իսկ
մամուլ և սակի եղած տեղերը բնա-
կիւ միշտ և աւել գարաւ այն մէջ վը-
նասակար է, վասն զի սոքա ամեն ա-
տեն ամիսային ոգի կը հանեն, ու մար-
դոց միասարքի է :

Մարդկանց, ինչ կերտածն ու խոմ-
ուածը ստամոքսի մէջ հաւաքուելէ յե-
տոյ, այդ խառնուրդը մի նոր մարմին
կը ձևանայ և անտի կը յառաջագոյն
մի նիւթ որ բուն սննդականն է և ա-

ռն «մամայ» կանուանուի :
Այսպէս ալ բոյսերը՝ հարկաւոր տա-
րերքը խառն և անմաքուր վիճակի
մէջ առնել և զտելէ զինի, վնասակար
մասնիկները արտաքսելու գործողու-
թեան հետ միասին, նաև կենսատու-
սկզբանց ամէնը, իրենց յատուկ գոր-
ծողութեամբ իրար միացնելով, մի նոր
մարմին և բուն սննդականը կը կազ-
մեն զոր մեք «բուսարու» կ'անուա-
նեմք :

Բոյսերը կը քորտնին նաև, և այս գոր-
ծողութիւնը «թորում» կ'անուանեն
առհասարակ :

Այս գործողութիւնը առաւել բա-
րեխաւուն ջերմութեան մի տակ կը յա-
ջողի և մանաւանդ կաղամբին տերե-
ւոց լրաց լաւ կը տեսնուի :

Բանինիս զմայլած ենք, առաւօ-
տին հետ, բուսոց տերևներուն վրայ
կըրկի, վարքի, մարգատայ հա-
տիկներու նման ջրային կաթիլներ տես-
նելով, որք արեւուն շողիկներուն տակ
փափկելով կը պլուզուին և ծիրանոյն
հօթը գոյները կը ծնին :

Բուսարաններէն ոմանք, ինչպէս
աւաղութիւնը, կարծել ուզած են թէ
այդ ցօյիկները գլխերային պահերուն
երկիր իջող եղանակի բերն է, սակայն
երկար և նուրբ քննութիւններ վկա-
յեցին թէ նոքա ոչ թէ բուսական տե-
րեւէն գործ միջոցէ մի կը գտն, այլ
նոյն ինքն բուսոց իրենց մէջէն կը ծո-
րին ու կը գոյանան : Ուստի այն որ գը-
րագիտութիւնը «ցօղ» կ'անուանէ, բու-
սարանը «բուսական քիւրտն» կրնայ ան-
ուանել այժմ :

Քիւրտ կամ ցօղ, որ ընդհանրապէս
տերևներու յատուկ է, չոր և ջեր օդի
ներկայութեան պէտք ունին, ըստ ո-
րում խոնաւութիւնն ատակ է նորա
գոյութեանը բաւական արդեւ լինե-
լու :

Միջին մեծութեամբ մի տերև քսան
և չորս ժամու միջոցի մի մէջ տասը
ցօրեանի չափ քիւրտ կամ ցօղ կը թո-
րէ, և ասի, ինչպէս մարդու համար
ալ կրնա՞ք ասել ըստ տեղեղին, բու-
սական տերևքի, նոցա մէջէն վնասա-
տու և աւելորդ հիւթը արտաքսելով,
պահպանութիւնը և տեսնել կ'երաշ-
խաւորէ :

Յիշ հարկ է յայտնենք թէ միայն
այս գործողութիւնն չ'է միայն որ բու-
սական կեանքին ասպարէզ կը տայ :
Ապա բուսական շնչաւորութիւնն ալ
կ'ընկերակցի հոն. և երբ, աս երկու-
քը մէկէն առնելով, մի այլ բացատ-
րութիւնով կամենամք պարզել մեր բա-
նը, կարող ենք ասել թէ բոյսերն իրենց
մէջ եղած վնասակար տարրերը թէ
հեղուկ և թէ չորեկան վիճակի մէջ
արտաքսելով կը պահպանեն իրենց
գոյութիւնը :

Երբ այս ամենը կը տեսնենք և պահ
մի հրապարակելով մեր մտածումի
սուրբ հրեշտակը կ'արթննայ, երբ այս-
պիսի դեռ բնութեան պարտաւանդ
մեր հիացումի ծովին յոյդ ու ալիք կը
շնորհեն, ո՞հ, կարելի՞ է լուել և չ'ա-
սել թէ ծաղիկն այլ ուրեմն ընտանիք
մ'եղած է, մայր և հայր ունեցած է,
ուրախութիւն և վիշտ պահած է և
որ մի «ո՞ր» մնացած է, զոր պիտի
գրենք ապային մէջ :

ԹԱՅՈՒՆ

ԻԼԱՆԸ ՄԱՆՍՈՒՍ

1873 Նոյեմբեր 10 թ արիւնիստէ թ էր-
թիպի էվլէլ օլաւադ 20 վէ 1874 Ապ-
րիլ 1 թ արիւնիստէ թ էրթիպի սանիօ :

լարագ 40 ատէտ, քի ճէման 60 հիստէ
իթիպարը իլէ թէէսիս իթմիշ օլաու-
լում շիրքէթին 60 ատէտ Շըմէնադ-
ֆէր վէ 120 ատէտ Պուքրէշ հիստէթի
օլուպ, պուշլարըն նիւմէրօլարը իլէ պէ-
րապէր թանգիմ օլուսմուշ շիրքէթնա-
մէտէն պիւրէր նիւսիս շիրքէթնա
տինտէ պուշլուսմուշ իսէ տէ, մէղքիւր
60 ատէտ Շըմէնադֆէր քեահատլար ի-
լէ 80 ատէտ Պուքրէշ քեահատլարը գա-
ղայէն զայ օլուշ օլաուլունտան, հասպ
էլ թահիւտ՝ զայ օլանլարըն եէրինէ
նիւմէրօլարը պէրվէճհի աթի ու զիքը
60 ատէտ Շըմէնադֆէր վէ 80 ատէտ
Պուքրէշ քեահատլար պուքրէր բիա-
յատան մուպաեա իտէրէք եէրինէ գոյ-
մուշլումտըր : Պինայէն ալէյշ հիստէ
Սէնէաթընտա մուրագգամ օլան ա-
թիւր նիւմէրօլարըն պիթ թապի հիւք-
միւ գալմաուղը վէ իսմիտի գատար
էսիկ նիւմէրօլարա հիւ պիւր շէյ իսա-
պէթ իթմէյուպ, ֆաղաթ Պուքրէշ
հիստէթիստէն գաղանան նիւմէրօլարը
գիլրտէ պէեան իտէրէք, հիստէտարա-
նա իսասէթէն պէեան իտէրիմ քի ֆէօ-
թահատա հաճի Գարութիւն ալա
Պեաճեանա վէ էսիկ շէհիրտէ կարա-
պետ ալա Գեորգեանա միւրաճաթ
իտուպ, 1875 մէնէսի Սեպտեմբեր 13
գատար Հիստէ Սէնէաթընտէ օլան
նիւմէրօլարը թէպաթի իթմիւղէր պու-
լագտա գատար կիթմէղլէր վէ շիր-
քէթնամէթիստէ տէյիշ իթմիւղլէր ի-
սէ, էսիկ նիւմէրօլարը մուաթթալ օլ-
աուլունու իթմար իլէ պէրապէր շա-
յէթ էսիկ նիւմէրօլարա պիւր շէյ իսա-
պէթ իտէր իսէ, ալա մէսուլ օլմաուղ-
ղամը ճիւմէշ հիստէտարանա իլան ի-
տէրիմ :

Ստեփան Գեորգեան

18 Օգոստոս 1875

Վիէննա

Աթիպ Պուքրէշ հիստէթիստէն գաղա-
նան նիւմէրօլար

Թէրթիպի էվլէլտէն	Թէրթիպի սանիտէն	Սէրի	Նօ.	Յօ.	Սէրի	Նօ.	Յօ.
2991	29	20	3172	84	20		
3429	61	20	6415	40	20		
3770	4	50					
Պալէատէ պէեան զըլըմըշ միւճէտ- տէտէն մուպաեա օլունմուշ օլան 60 ատէտ շըմէնադֆէր վէ 80 ատէտ Պուք- րէշ հիստէթիստէն նիւմէրօլար :							
Թէրթիպի էվլէլ էսիկ 20 Շըմէնադ- ֆէր աղսիօնլար	Նօ.	Նօ.	Նօ.	Նօ.			
	2162	173129	565678	907049			
	14947	386100	641913	932572			
	143621	425134	713233	975874			
	146994	437513	817588	975889			
	146995	565677	901044	975891			

Թէրթիպի սանի իլան 40 Շըմէնադ-
ֆէր աղսիօնլար

Նօ.	Նօ.	Նօ.	Նօ.
975893	977028	977654	1239765
975895	977030	977671	1247842
975915	977031	986606	1262310
976139	9771032	1104169	1270681
976119	977038	1104170	1271147
976539	977034	1104171	1271936
976590	977041	1104172	1463009
976891	977143	1104180	1686634
976918	977144	1239762	1686635
977027	977149	1239763	1803628

Թէրթիպի սանի իլան 30 Պուքրէշ
աղսիօնլար

Սէրի	Նօ.	Սէրի	Նօ.
368	35	3940	74
708	96	3921	38
1240	24	3928	25
1819	64	3933	65

ԲՈՊԵՐԹ ԳՕԼԷԺ

Պողադ իլինտէ րումէլի Հիսարընտա
քեային մէղքիւր մէքմէպ, մէմալի-
քին կէնճէրինէ էյի պիւր թէրպիլէ ալ-
մագ իլին կիւզէճէ գոլայուդ վէրիւր :
Պու մէմալիքին քեաֆֆէյի լիսան-
լարը, էհլիէթիլ խօճալար մարիֆէ-
թի իլէ թէրպիս օլունուրլար, հէմ
տալիս քիթապէթ, թէվարիս, վէ իլ-
վին հէր պիւր շիրպէթիստէ թալիմա-
թը քեամիլէ վէրիլիւր : Սէնէյի հալի-
յեաէ մէքմէպ ալաֆրանկա սեպտեմ-
բերին 15 ինճի կիւնիւ քիւշտա օլունա-
ճագ աղը :

Մէղքիւր մէքմէպէ կիրմէյէ արզու
իտէլէր իլին, մէղքիւր վագըթտա
հազըր պուլունմալարը էլզէմտիր :

Պու խուսուստա մուֆասսալ մալիւ-
մաթ ալմագ իլին, մէքմէպին բըրօկ-
րամընը կէօրմէք, վէ Ղալաթտա
Բէրշէմպէ բազարընտա մէքմէպին
սարաֆլարը Գ. Ս. Հանսօն վէ գում-
բանաւընա միւրաճաթ իթմէք իգ-
թիպա իտէր :

ԻԼԱՆ

Աղապ-գաբուսուտա ճամիի շէրիֆ
թահթընտա 7 նիւմէրօ իլէ մուրագ-
գամ Գրիգոր իսայեան վէ գումբան-
եասընը թիմուրի մաղապարտա հէր
պիւր ճինա բուրիլէ (թալանա գոլմագ
իլին լաթա թիմուրիլի) պուլուն-
մագտա օլուպ, էհլէն ֆիեաթլա ֆի-
րուստ օլունտուղու իլան օլունուր :

ՍԱՀՊ ՂԱԶԷԹԱ

ԿՈՐԱՊԵՏ Թ. ՓԱՆՈՍԵԱՆ
Գալաթտա Բէնճէնպիշ-բազարընտա
Նօ. 41 Իրսի խանընտա